

Ukraine, har vi sikkerhedsmæssigt en bedre løsning.

Den danske regering kan på dette grundlag støtte, at EBRD medvirker til at gennemføre denne politik inden for de muligheder, banken har for at finansiere projekter i Østeuropa.

**Forskningsministeren (Jan Trøjborg):**

Jeg kan gøre min del af besvarelsen kort. Min ressortrelation til Euratom vedrører alene det såkaldte særprogram for forskning og uddannelse inden for kerneenergi. Programmet hører under EU's 5. rammeprogram, og det dækker perioden frem til og med år 2002. Det blev vedtaget af Rådet af forskningsministre den 22. december 1998.

Programmet har to hovedbestanddele: dels forskning i termonuklear fusion og dels forskning i de sikkerhedsmæssige aspekter ved nuklear fission. For god ordens skyld skal jeg måske lige præcisere, at fission er den energikilde, som de nuværende atomkraftværker er baseret på, hvorimod fusion som bekendt ikke er nogen tilgængelig energikilde i dag, men muligvis kan blive det om, hvad ved jeg, måske 50 år.

Generelt har det været dansk politik i forbindelse med forhandlingerne om vedtagelsen af programmet at få reduceret det samlede budget mest muligt – der har været masser af andre gode formål inden for det 5. rammeprogram, vi kunne bruge pengene til – og derefter, hvad angår fissionsdelen, at få budgettet yderligere koncentreret omkring de sikkerhedsmæssige aspekter og strålingsbeskyttelse. Begge dele er faktisk lykkedes ganske godt.

For så vidt angår den samlede ramme, er Euratombudgettet reduceret fra 1.118 mio. euro til 979 mio. euro under det 5. rammeprogram, begge tal i 1998-priser for sammenlignelighedens skyld. Og jeg skal understrege, at der ikke kun er tale om absolut nedgang, der er også tale om en relativ nedgang, idet det 5. rammeprogram er betydelig større end det 4. rammeprogram.

På fusionsområdet har vi argumenteret for at få accepteret, at det overordnede sigte med forskningsaktiviteterne under det 5. rammeprogram skal være at få etableret et beslutningsgrundlag med henblik på eventuelt at kunne konstruere en forsøgsreaktor efter udløbet af det 5. rammeprogram. Så det er altså det, vi koncentrerer os om: at etablere et beslutningsgrundlag frem til 2002.

Endvidere har vi fået tilslutning til, at der sideløbende med arbejdet om at finde mulige koncepter for en forsøgsreaktor foretages de nødvendige samfundsmæssige analyser.

Vi har fra dansk side for det første lagt vægt på, at de samfundsmæssige analyser skal klarlægge konsekvenserne af de forskellige mulige koncepter ved indførelse af fusion for det omgivende miljø, dernæst naturligvis også energiforsyningsstruktur-mæssige aspekter, og for det tredje har vi fremhævet, at analysearbejdet også bør åbne mulighed for – og det vil det også gøre – at vurdere alternative energiformer.

Tilbage til fissionsområdet. Der har vi fra dansk side, som jeg nævnte indledningsvis, argumenteret for, at der af budgettet går mest muligt til strålingsbeskyttelse, som også omfatter væsentlige områder uden for det nukleare område såsom basal strålingsbiologi og medicinsk anvendelse af stråling, og hertil kommer, at vi på rådsmødet den 22. december 1998 i forbindelse med vedtagelsen af programmet sammen med Irland og Sverige fik optaget en erklæring i mødeprotokollen. Heri betones sikkerhedsaspekterne yderligere, og det understreges, at beslutninger om programmet ikke må bruges til yderligere udbygning af kerneenergi. Og jeg skal slutte med at citere denne erklæring ordret:

»Den svenske, danske og irske delegation noterer de prioriteter, der nu er fastlagt for Euratom-forskningsprogrammet, for så vidt angår nuklear fission, vedrørende eksisterende anlægs sikkerhed, herunder driftsikkerhed i forbindelse med brændselskredsløbet, fremtidigt system og sikkerhed og effektivitet og strålingsbeskyttelse. Beslutningen tager sigte på forsknings- og uddannelsesaktiviteter på disse områder. Beslutningen må ikke bruges til at fremme yderligere udbredelse af kerneenergi eller offentlighedens generelle accept af kernekraft.«

**Keld Albrechtsen (EL):**

Tak for besvarelsen. De allersidste bemærkninger var jo den positive side af det, men jeg vil godt vende mig mod den redegørelse, økonomiministeren kom med omkring byggeriet af de to reaktorer i Ukraine.

Man siger nu, at målet skulle være at få lukket Tjernobylværket, og det er jo et mål, som vi alle sammen er enige om. Problemet er bare, at det mål, nemlig lukningen af Tjernobylværket, aldrig har forudsat, at man skulle opbygge to reaktorer på andre værker. Det er en sag, som